

8 березня Історія свята

1857

8 Березня в Нью-Йорку робітниці швейних та взуттєвих фабрик зібралися на маніфестацію. Вони вимагали запровадження 10-годинного робочого дня, сухих робочих приміщень, рівної із чоловіками зарплатні та надання жінкам права голосу на виборах. В той час тривалість робочого дня жінок становила 16 годин на добу, на відміну від робочого дня чоловіків, які вже домоглися його скорочення до 10 годин. Після 8 Березня 1857 р. жінки почали вступати до профспілкових організацій.

Початок ХХ

Незадоволені своїм становищем чиказькі домогосподарки вийшли на вулиці міста з каструлями, відрами та шапками та, гуркочучи ними, почали вимагати поваги до себе, рівних політичних прав, можливості служити в армії і поліції. Невідомо, або чоловіки знайшли шлях до сердець жінок, або домогосподарки, випустивши пару, змирилися зі своєю нелегкою жіночою долею, але про цю історію на певний час забули.

1908

8 Березня американки знову почали вимагати заборони дитячої праці, поліпшення умов праці на фабриках та надання жінкам права голосу. Наступного року соціалістична партія Америки проголосила останню неділю лютого Національним жіночим днем.

1910

8 Березня на міжнародній конференції соціалістичних організацій (Копенгаген, Данія) Клара Цеткін запропонувала надати цьому дню міжнародний статус: «У кожній країні соціалістки щорічно проводять Жіночий день, який слугує для агітації за надання жінкам виборчого права... Цьому дневі слід надати статус міжнародного». Ідею Цеткін підтримали більше 100 делегаток – представниць 17 держав. Отримав цей день назву «День міжнародної солідарності жінок у боротьбі за економічне, політичне й соціальне рівноправ'я».

1911

19 Березня це свято вперше відзначали в Австрії, Данії, Німеччині та Швейцарії. Тоді більше мільйона жінок та чоловіків взяли участь у маніфестаціях. Крім права бути обраними та обіймати керівні посади, жінки вимагали рівних із чоловіками прав на працю. В Англії, наприклад, відбулося декілька акцій протесту проти чоловічого свавілля і навіть страйк лондонських повій, які вимагали підвищення тарифів та поліпшення умов праці.

1965

У Росії було започатковано відзначення дня 8 Березня як офіційного державного радянського свята. 8 Березня набуло статусу вихідного дня. У газетах того часу 8 Березня називали «днем огляду бойових сил робітниць та селянок всієї країни». Про весну та любов ніхто не згадував, натомість головний наголос робили на необхідності залучення жінок до зборів, гуртків політичної грамоти та до процесу класової боротьби і соціалістичного будівництва.

1975

Генеральна Асамблея ООН проголосила 1975 Роком Жінок, привертаючи в такий спосіб увагу урядів до питання дискримінації жіночих прав у багатьох країнах світу.

1977

Генеральна Асамблея ООН схвалила резолюцію № 32/142, згідно з якою кожній з країн-учасниць пропонувалось відзначати Міжнародний День Прав Жінок.

Дізнайся більше:

http://gendermuseum.com/modules/8m/8m_01.html